Chương 67: Thần Điện Hiệp Sĩ

(Số từ: 3901)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

18:01 PM 28/06/2025

Thần Điện Hiệp Sĩ cũng đã khải hoàn trở về cùng đội quân chiến thắng. Lễ Mừng Chiến Thắng của họ được tổ chức riêng, không giống với Lễ Mừng Chiến Thắng của Liên Quân do Hoàng Đế chủ trì.

Dù Thần Điện Hiệp Sĩ là một trụ cột quan trọng của Liên Quân, nhưng về bản chất, họ là quân đội của Ngũ Đại Giáo Hội, và nếu Hoàng Đế đứng ra ca ngợi công lao của họ, thì chẳng khác nào Hoàng Đế đang làm thay việc của thần linh.

Vì vậy, Thần Điện Hiệp Sĩ sẽ trở về tổng hành dinh của mình để nhận lời chúc mừng và ban phước từ các Giáo hoàng của Ngũ Đại Giáo Hội. Tất cả các vị, với tư cách là thượng khách, đã đích thân quang lâm đến tổng hành dinh của Thần Điện Hiệp Sĩ, diễn ra cùng thời điểm với Lễ Mừng Chiến Thắng của Đế quốc.

Tổng hành dinh của Ngũ Đại Giáo Hội nằm ở những nơi khác nhau, và trong số đó, chỉ có Đại Sảnh đường của Chiến Thần Als hùng mạnh là tọa lạc tại Đế đô Gardium.

Tất cả các lãnh đạo của Ngũ Đại Giáo Hội, bao gồm Giáo hội Chiến Thần Als, Thái Dương Thần Salaam, Nguyệt Thần Mensis, Thanh Khiết Thần Towan và Anh Dũng Thần Litel, đều đã có mặt tại Đế đô. Sau khi tất cả họ hoàn thành việc chúc mừng và ban phước cho Thần Điện Hiệp Sĩ, họ sẽ cùng Hoàng Đế kỷ niệm Chiến thắng này.

Thế nên, vào ngày đầu tiên, Lễ Mừng Chiến Thắng được tổ chức riêng biệt là vì lý do tôn giáo, chứ không phải do bất kỳ xung đột cá nhân nào.

Vốn dĩ, Thần Điện Hiệp Sĩ cũng vừa trở về từ một cuộc chiến dài và gian khổ, nên sau khi kỷ niệm chiến thắng, họ sẽ được nghỉ ngơi một thời gian dài. Và các nhà lãnh đạo tôn giáo cũng sẽ vui vẻ trao đổi đôi lời với Hoàng Đế về chiến thắng chung.

"Hừmm..."

Giữa bầu không khí hòa bình, thân thiện và lễ hội đó, tôi lại sắp sửa châm ngòi cho một cuộc xung đột khổng lồ giữa hai thế lực: Thần Điện Hiệp Sĩ và Hoàng gia.

Việc mua bán và sử dụng ác quỷ làm nô lệ tình dục là một hành vi dị giáo nghiêm trọng, bất kể nó có hợp pháp hay không. Ngay cả giới nhà giàu và quý tộc của Đế quốc cũng muốn mua đấy? Thần Điện Hiệp Sĩ và các lãnh đạo tôn giáo mà không nổi giận thì mới là chuyện lạ.

Không cần phải đợi đến khi buổi đấu giá bắt đầu. Chỉ cần chúng biết rằng các tù nhân đã ở trong Thương Hội, Thần Điện Hiệp Sĩ hoàn toàn có thể tấn công ngay lập tức mà không gặp vấn đề gì.

Tôi chẳng có hứng thú gì với việc bắt giữ tất cả đám quý tộc Đế quốc vô đạo đức khi chúng tham dự buổi đấu giá.

Chúng tôi vẫn đang ngồi tại chiếc bàn đặt trên con phố nhộn nhịp này và trò chuyện.

"Có hai cách để thực hiện việc này. Một là cung cấp thông tin trực tiếp cho Thần Điện Hiệp Sĩ, hai là tạo ra tin đồn."

Eleris và Loyar gật đầu trước lời nói của tôi.

Tiết lộ thông tin trực tiếp cho Thần Điện Hiệp Sĩ, hoặc lan truyền tin đồn trong dân chúng để nó đến tai họ. Chúng tôi có hai phương pháp này.

"Trong trường hợp đầu tiên, chúng ta có thể đoán trước được phản ứng, nhưng chúng có thể sẽ nghi ngờ về kẻ đã gửi thông tin qua thư hay một phương thức nào đó. Nếu chúng chỉ cần suy nghĩ một chút, Thần Điện Hiệp Sĩ có lẽ sẽ đoán ra được kẻ tiết lộ thông tin là ác quỷ."

Đó là lời của Eleris, và Loyar gật đầu đồng tình. Việc người cung cấp tin là ác quả hay gì đó không thực sự quan trọng, vì việc chúng tôi đang làm vốn đã nguy hiểm, nhưng không khó để thấy rằng việc để lại dấu vết không phải là một lựa chọn tốt.

"Phương pháp lan truyền tin đồn để rò rỉ thông tin sẽ không để lại bất kỳ dấu vết đáng ngờ nào, nhưng, chúng ta không thể chắc chắn rằng Thần Điện Hiệp Sĩ sẽ nắm bắt được những tin đồn này và hành động dựa trên chúng."

"Đúng vậy."

"Ngoài ra, nếu tin đồn bắt đầu lan rộng hơn, có khả năng những kẻ tổ chức chợ đen sẽ hành động trước cả Thần Điện Hiệp Sĩ. Những kẻ nhạy cảm nhất với loại tin đồn này chính là bọn chúng, nên chúng có thể thay đổi địa điểm của chợ đen hoặc hủy bỏ nó hoàn toàn."

Tôi cũng đồng ý với ý kiến của Loyar.

Phương án thứ hai có nhược điểm là không biết khi nào Thần Điện Hiệp Sĩ sẽ hành động. Đến lúc tin đồn đến tai chúng và chúng quyết định hành động, buổi đấu giá có thể đã bị hủy bỏ.

"Phương án đầu tiên sẽ có hiệu quả chắc chắn, nhưng sẽ để lại đuôi, còn phương án thứ hai lại khiến việc dự đoán dòng chảy của sự kiện trở nên khó khăn..."

Cả hai phương pháp đều có ưu và nhược điểm. Nếu tôi sử dụng chức năng Xem Trước của mình, tôi có thể kiểm tra xem điều gì sẽ xảy ra trong tương lai, nhưng hiện tại tôi không thể sử dụng nó.

[Bạn không thể sử dụng chức năng này vào lúc này.]

Khi tôi cố gắng sử dụng nó, tôi chỉ nhận được thông báo này.

Chết tiệt, mình có năng lực gian lận mà cũng không thể dùng tuỳ tiện được. Lẽ ra họ nên im lặng về cái chức năng vô dụng này đi.

Một phương pháp không chắc chắn nhưng an toàn và một phương pháp chắc chắn nhưng nguy hiểm hơn một chút.

"Hãy chọn phương pháp trực tiếp. Nếu chợ đen hoặc Hoàng gia đánh hơi được chuyện này, chúng ta có thể sẽ không còn cơ hội để cứu họ nữa."

Tôi phán đoán rằng, bằng cách đó, khả năng chúng đoán được nước đi của chúng tôi sẽ thấp hơn.

"Đã hiểu..."

"Chúng tôi sẽ làm vậy."

Cả hai đều gật đầu, đồng ý với phán quyết của tôi.

Truyền thông tin cho Thần Điện Hiệp Sĩ.

Chỉ riêng việc đó thì không khó lắm. Tôi chỉ cần gửi cho chúng một lá thư nặc danh. Vào ngày thứ ba, chúng tôi gặp Sarkegaar sau Lễ Mừng Chiến Thắng và gửi một lá thư đến Thần Điện Hiệp Sĩ.

Khu chợ đen nằm tại tổng hành dinh của Thương Hội, nơi các tù nhân ác quỷ được cho là sẽ bị bán, sẽ mở cửa vào ngày thứ ba.

Chúng tôi đã quan sát động tĩnh của Thần Điện Hiệp Sĩ suốt ngày thứ ba. Eleris và tôi chọn một vị trí có thể dễ dàng giám sát ngôi đền khổng lồ là tổng hành dinh của Thần Điện Hiệp Sĩ, còn Sarkegaar và Loyar quyết định theo dõi Thương Hội, vì có thể cũng sẽ có những động tĩnh nhất định ở đó.

Thần Điện Hiệp Sĩ tọa lạc tại quận Rosenak, hay tương đương với quận Yangcheon ở Seoul. Nếu chúng muốn đi từ quận Mapo đến quận Yangcheon, chúng sẽ phải đi qua cây cầu, cũng như khi đi từ Gangbuk đến Gangnam vậy.

Eleris có vẻ đặc biệt không thoải mái, bởi vì chúng tôi đang ở gần tổng hành dinh của những kẻ nắm giữ một sức mạnh nguy hiểm nhất đối với cô ấy, thánh lực.

"Chúng dường như không có động thái đặc biệt nào."

Đã hơn sáu tiếng trôi qua kể từ khi tôi gửi lá thư. Tôi đã gửi thêm một lá thư thứ hai đầy lo lắng để không bị lờ đi, nên không có lý nào nó không đến được tay chúng.

"Rất có thể chúng đang kiểm chứng thông tin được trình bày trong hai lá thư này. Có lẽ chúng đang thảo luận nội bộ vào lúc này."

Việc điều động lực lượng vũ trang đến Thương Hội là một việc cần phải được thảo luận, và cũng khá dễ hiểu khi chúng không ngay lập tức tin vào một lá thư nặc danh từ một nguồn không rõ, yêu cầu chúng xuất quân.

Dường như chúng vẫn đang trong giai đoạn thảo luận.

Vì không biết khi nào chúng sẽ hành động, Eleris và tôi tiếp tục di chuyển từ nơi kín đáo này sang nơi kín đáo khác. Vì trên đường có nhiều người nên rất dễ dàng hòa mình vào đám đông.

Vấn đề là ban đêm. Từng người một sẽ rời đi, chỉ trừ lại vài gã say.

Khi màn đêm buông xuống và đường phố chìm trong bóng tối, Eleris và tôi trốn vào một nơi kín đáo bên hông một con hẻm.

"Có vẻ như hôm nay chúng sẽ không hành động rồi..."

Trời đã khuya lắm rồi. Có lẽ đã quá muộn để họ hành động trong hôm nay.

"Tôi nghĩ chúng ta nên quay về thì hơn."

Dù tôi có ở lại đây, tôi cũng chẳng làm được gì, và nếu tình hình trở nên tồi tệ hơn, tôi sẽ chỉ tự đặt mình vào nguy hiểm không cần thiết. Lời của Eleris là đúng, nhưng tôi không thể làm theo lời cô ấy.

Nếu tôi không biết tình hình này sẽ diễn ra như thế nào khi khủng hoảng ập đến, tôi thậm chí sẽ không thể 'Viết Lại' nó.

"Không, nhiệm vụ của tôi là quan sát tình hình."

Tôi khẽ lẩm bẩm như vậy, bày tỏ ý định ở lại đây, dù có hơi ép buộc đối với Eleris.

"Và tàu mana sẽ không chạy vào giờ này, nên việc quay về sẽ còn phiền phức hơn."

Trời đã khuya, nên việc quay về, dù là đến Temple hay bất kỳ nơi nào khác, cũng sẽ khó khăn hơn nhiều. Như thể hiểu ý tôi, Eleris giấu tôi và chính cô vào trong bóng tối.

Ngay cả khi một lễ hội lớn đang diễn ra, đêm vẫn là đêm.

Những con đường ban ngày tấp nập là thế, giờ đây thỉnh thoảng chỉ có vài bóng người say xỉn lướt qua. Nhưng rồi—

Cộp, cộp

Từ xa, tiếng bước chân nặng nề vang vọng trên đường phố. Eleris ló đầu ra khỏi con hẻm, rồi nhìn về phía tôi và gật đầu.

Nửa đêm.

Đó là lúc Thần Điện Hiệp Sĩ bắt đầu hành động.

Trời đã tối nên chúng tôi không thể trà trộn vào đám đông. Sau khi niệm phép Tàng Hình cho tôi và chính mình, Eleris và tôi đã theo sau chúng một lúc.

'Bọn chúng có thể nhìn xuyên qua ma pháp. Đừng đến quá gần.'

Eleris thì thầm với tôi nhẹ nhất có thể, và tôi gật đầu.

Những Thánh Ky Sĩ đó rõ ràng là những cựu binh. Tổng cộng gần 200 Hiệp sĩ của Thần Điện Hiệp Sĩ đang diễu hành trước mặt chúng tôi với đầy đủ vũ trang. Mỗi hiệp sĩ đều mang trong mình thánh lực to lớn, nên nếu chúng bị thương, chúng có thể tự chữa lành và tiếp tục chiến đấu. Vì tôi đã từng được nhận phép hồi phục của Adriana một lần, tôi có thể biết được thánh lực hùng mạnh đến mức nào.

200 con quái vật như thế đang diễu hành trên đường phố.

Chúng có thể được gọi là những người tinh nhuệ.

200 chuyên gia về vũ khí và thánh lực, những người tham chiến sau khi tự cường hóa bản thân và thậm chí có thể chữa lành bất kỳ vết thương nào chúng phải nhận trong trận chiến.

Những con quái vật còn giống zombie hơn cả zombie thực thụ. Thánh Kỵ Sĩ.

Chúng là thứ vượt xa cả Undead.

200 Thánh Kỵ Sĩ tinh nhuệ xứng đáng được gọi là những cỗ xe tăng người giờ đây đang trên đường đến tổng hành dinh của Thương Hội. Nếu chúng giao chiến với lực lượng của Thương Hội, điều đó sẽ tạo ra một sự hỗn loạn.

'Còn Sarkegaar và Loyar thì sao?'

'Tôi đã gửi một thân quyến qua đó rồi.'

Vì không có công cụ nào có khả năng liên lạc hai chiều, Eleris dường như giao tiếp với họ bằng thân quyến của mình.

Cô đã truyền đi thông tin rằng Thần Điện Hiệp Sĩ đang trên đường và sẽ sớm đến chỗ hai người đang theo dõi phía Thương Hội.

Chẳng mấy chốc, chúng đã đến cây cầu bắc qua sông Irene. Chúng tôi tiếp tục theo sau.

Mọi việc diễn ra theo đúng kế hoạch cho đến bây giờ là một điều tốt.

Nhưng tại sao chúng lại hành động vào ban đêm...?

Tôi có cảm giác chẳng lành về điều đó.

'Tại sao chúng lại quyết định di chuyển vào ban đêm?'

'Không phải vì chúng đã mất quá nhiều thời gian để thảo luận về vấn đề này sao?'

'Nếu là như vậy... Chắc hẳn chúng đã phán đoán rằng đây là một vấn đề khẩn cấp.'

Việc chúng quyết định hành động vào ban đêm là một điều tốt. Vào ban đêm, khi sức mạnh của Eleris tăng lên, tỷ lệ thành công của chiến dịch của chúng tôi sẽ càng cao hơn.

Rõ ràng, nếu Thần Điện Hiệp Sĩ được điều động vào ban ngày, điều đó sẽ gây ra một chấn động lớn. Nếu có nhiều người trên đường phố trong khi một cuộc chiến như vậy xảy ra tại Thương Hội, người dân sẽ biết được hoàn cảnh của nó.

Họ sẽ phát hiện ra rằng có người đã cố gắng bán ác quỷ trong một khu chợ đen.

Đương nhiên, điều đó sẽ dẫn đến việc uy tín của Đế quốc bị tổn hại.

Chúng di chuyển vào ban đêm có phải là vì một sự cân nhắc nào đó để giữ thể diện cho Đế quốc không? Chúng đã lên kế hoạch dẹp tan sự náo loạn này một cách âm thầm và nhanh chóng vào ban đêm.

Tuy nhiên, vụ việc này sẽ nâng cao uy tín của Thần Điện Hiệp Sĩ một cách nghiêm túc. Chẳng phải sẽ tốt hơn cho chúng nếu để công chúng biết về điều này sao?

Mặc dù, xét đến đại cục, không thể phủ nhận rằng Thần Điện Hiệp Sĩ nên giải quyết vụ việc này một cách lặng lẽ...

Không thắc mắc thêm về hành động của chúng, tôi đi theo hơn 200 Thánh Kỵ Sĩ đang diễu hành phía trước.

'Cái này, tạm thời trả lại cho cô.'

'..... Vâng.'

Tôi không quên trả lại Viêm Hoả Tuesday cho Eleris một lúc.

May mắn thay, cuộc hành quân lúc nửa đêm này vẫn tiếp tục cho đến khi họ đến tổng hành dinh của Thương Hội. Tôi đã tự hỏi liệu chúng có đang đi đến một nơi nào khác không, nhưng cho đến nay mọi thứ vẫn diễn ra như dự định.

Chúng tôi đang ở một nơi có thể quan sát tòa nhà từ xa. Eleris đã sử dụng ma pháp phiêu nổi trong khi ôm tôi để đưa chúng tôi lên mái của một tòa nhà.

Loyar và Sarkegaar đã ẩn náu ở nơi họ chọn làm điểm quan sát, đọc diễn biến tình hình. Loyar nhìn chúng tôi và gật đầu, dường như cô ấy biết chúng tôi đang có mặt dù chúng tôi đã sử dụng ma pháp tàng hình. Điều đó cho thấy vị trí của chúng tôi có thể bị đoán ra bằng mùi và âm thanh.

Bởi vì chúng tôi có Loyar, chúng tôi không cần phải nhìn vào hiện trường bằng mắt thường... Tuy nhiên, có một điều chúng tôi có thể nhận thấy ngay cả khi không có đôi tai tốt như của Loyar.

'Bọn chúng không làm ầm ĩ lắm.'

Hai người còn lại, bao gồm cả tôi, đều gật đầu trước lời của Eleris. Lẽ ra chúng phải hét lớn một câu gì đó như: "Các ngươi đã báng bổ các Thần Linh!" nhưng chúng đã không làm như vậy.

Loyar lắc đầu.

'Dù giọng của chúng rất nhỏ, nhưng có vẻ như đang có một cuộc tranh cãi ở trong đó.'

Loyar nói với chúng tôi rằng, dù chúng cố gắng không gây ra nhiều tiếng ồn nhất có thể, chúng vẫn đang tranh cãi.

'Chúng ta nhận được thông tin rằng một khu chợ đen sắp được mở ở đây và các tù nhân ác quỷ sẽ bị bán đấu giá tại đó. Nhân danh Thần Thánh, ta yêu cầu các người hợp tác và cho chúng ta lục soát nơi này. Nếu những cáo buộc này không đúng sự thật, Thần Điện Hiệp Sĩ xin hứa sẽ gửi lời xin lỗi chính thức và trang trọng đến Thương Hội.'

Loyar dường như có thể nghe được cuộc trò chuyện của họ từ khoảng cách này.

'Lính canh có vẻ không dễ dàng cho chúng qua.'

Tuy nhiên, ngay cả khi Thần Điện Hiệp Sĩ đến thăm, bên kia cũng sẽ không dễ dàng cho chúng lục soát nơi này. Điều đó đã được dự đoán trước. Loyar dường như tập trung vào cuộc trò chuyện tiếp theo khi cô hoàn toàn tập trung vào đôi tai của mình.

Ba người chúng tôi vẫn im lặng và chỉ nhìn Loyar, cố gắng không cản đường cô ấy.

Tôi đã tự hỏi cuộc trò chuyện sẽ tiếp diễn như thế nào.

Keng!

Chúng tôi có thể nghe rõ âm thanh của nhiều người rút vũ khí và lao vào nhau. Tôi không ngờ trận chiến này lại thực sự diễn ra.

'Lính canh cuối cùng đã nhường đường.'

Chúng không muốn mở đường, nhưng khi Thần Điện Hiệp Sĩ rút vũ khí, chúng không còn lựa chọn nào khác ngoài việc mở cửa.

Chúng không có lý do chính đáng nào để cản đường Thần Điện Hiệp Sĩ. Chúng được ngụy trang thành lính canh của Thương Hội. Nếu chúng bắt đầu một cuộc xung đột với Thần Điện Hiệp Sĩ, chúng sẽ có lý do để gọi chúng là những kẻ báng bổ, khiến Đế quốc phải giải thích rất nhiều.

Ví dụ, tại sao quân chính quy lại được ngụy trang thành lính canh của Thương Hội.

Chúng có lẽ nghĩ rằng mọi chuyện sẽ kết thúc một khi chúng bắt đầu một cuộc chiến với Thần Điện Hiệp Sĩ. Tất nhiên, vào thời điểm chúng mở cửa cho Thần Điện Hiệp Sĩ và thả các tù nhân, mọi chuyện cũng sẽ kết thúc với chúng.

Dù sao đi nữa, Thần Điện Hiệp Sĩ đã vào trong, có nghĩa là từ bây giờ tôi sẽ không còn gì để làm nữa, dù công việc của tôi vẫn chưa kết thúc.

Vẫn còn khả năng Thần Điện Hiệp Sĩ sẽ xử tử ngay các tù nhân tại chỗ mà không hộ tống họ đến tổng hành dinh của chúng. Đó là điều mà mọi người lo lắng nhất.

[Đã sử dụng chức năng 'Viết Lại'.]

Chức năng sẽ làm cho những điều không bình thường xảy ra và ngăn chặn những điều đáng lẽ phải xảy ra.

Thần Điện Hiệp Sĩ sẽ hộ tống các tù nhân ác quỷ từ Thương Hội đến tổng hành dinh của chúng mà không giết hoặc làm hại họ.

[Không thể sử dụng chức năng 'Viết Lại'.]

.....Cái gì?

Tim tôi như đông cứng lại khi tôi nhìn thấy thông báo đó xuất hiện trước mặt mình.

Nếu tôi thậm chí không thể sử dụng chức năng này, thì việc tôi có bao nhiều điểm thành tích cũng chẳng thành vấn đề.

Nhìn thấy thông báo đó khiến tôi sững lại một lúc. Tôi biết rằng một sự kiện quá phi thực tế sẽ đòi hỏi một lượng lớn điểm thành tích hoặc hoàn toàn không thể được viết lại.

Có phải là một cái gì đó như thế không?

Điều đó có nghĩa là Thần Điện Hiệp Sĩ thậm chí không xem xét bất cứ điều gì khác ngoài việc giết tất cả bọn họ vì căm hận những kẻ cố gắng bán đấu giá ác quỷ sao?

'Này, sao ngài lại thế này?'

Khi Eleris nhận thấy tôi có chút kỳ lạ, cô lo lắng hỏi.

'À không... Chỉ là... Lỡ như... Bọn chúng quyết định giết hết tù nhân thì sao...'

Chúng không công khai việc này, nhưng nó cũng không phải là một sự che đậy. Tôi đã cố gắng đảm bảo rằng chúng sẽ hộ tống các tù nhân trở về tổng hành dinh của chúng bằng chức năng Viết Lại.

Những tù nhân lẽ ra bị bán đấu giá có thể được dùng làm bằng chứng để buộc Đế quốc phải xin lỗi. Vì vậy, chúng chỉ có thể sử dụng những tù nhân còn sống để gây áp lực lên Đế quốc.

Tôi thực sự nghĩ rằng đó là tình huống có khả năng xảy ra nhất, nhưng có vẻ như tôi đã sai phải không? Nếu vậy, tôi đã phạm một sai lầm lớn, vì tất cả những tù nhân có thể đã sống sót như nô lệ giờ đây sẽ bị giết tập thể vì những lựa chọn mà tôi đã đưa ra.

Tim tôi hoàn toàn đông cứng và một cơn ớn lạnh chạy dọc sống lưng. Tôi nên làm gì đây? Tôi có nên cứu họ bằng cách sử dụng Viết Lại theo một cách khác không? Nhưng tôi nên sử dụng nó theo cách nào đây?

Tôi chỉ có thể tưởng tượng mặt đất đột ngột sụp xuống cho phép tất cả các tù nhân trốn thoát qua một loại đường hầm nào đó. Tất nhiên, tôi không thể làm điều đó xảy ra.

Một lúc sau, Loyar nắm lấy tay tôi.

'Điện hạ, đừng lo lắng.'

Loyar thì thầm với tôi.

'Thần Điện Hiệp Sĩ đang đưa các tù nhân ra ngoài.'

Với những lời đó, tôi cảm thấy như não mình lại đông cứng lại.

Sau đó tôi nhận ra tại sao lúc đó tôi không thể sử dụng chức năng Viết Lại.

Tôi có thể làm cho những điều không xảy ra trở thành sự thật.

Tuy nhiên, làm sao tôi có thể dùng Viết Lại để tạo ra một tình huống vốn dĩ đã sắp xảy ra chứ?

Tình huống mà tôi đang cố gắng tạo ra bằng Viết Lại chính xác là những gì đang xảy ra vào lúc này.

Chúng không hề có ý định giết các tù nhân ngay từ đầu. Vì vậy, tôi không thể Viết Lại cảnh này.

Hoá ra tôi hoảng loạn cũng chỉ vì hiểu sai về chức năng Viết Lại.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

Thanks For Reading